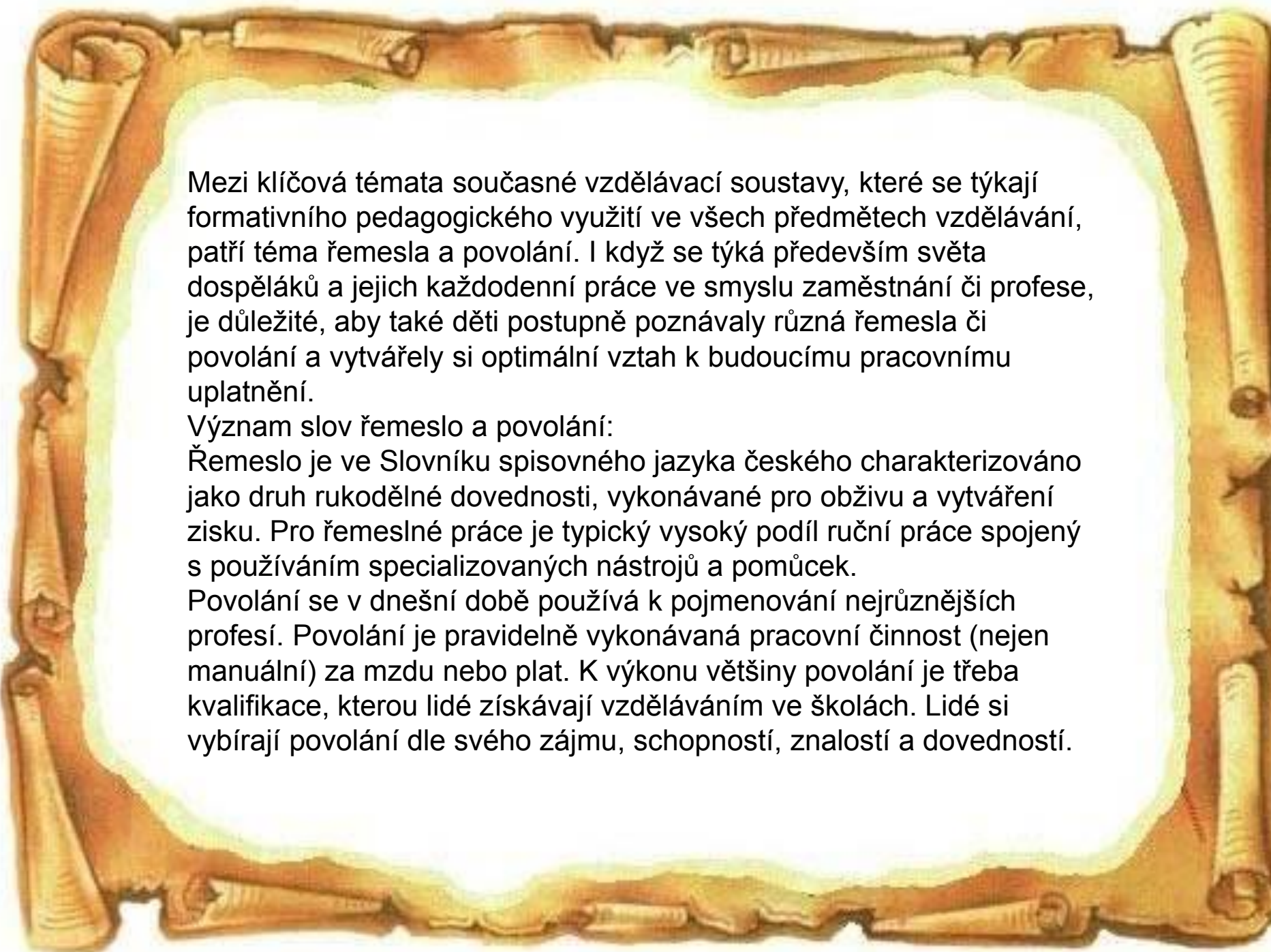




Projekt třídy Včeliček

KDO SE PRÁCE
NEBOJÍ,
ŘEMESLO SI VYVOLÍ.

Zpracovala: Pavla Zichová



Mezi klíčová témata současné vzdělávací soustavy, které se týkají formativního pedagogického využití ve všech předmětech vzdělávání, patří téma řemesla a povolání. I když se týká především světa dospěláků a jejich každodenní práce ve smyslu zaměstnání či profese, je důležité, aby také děti postupně poznávaly různá řemesla či povolání a vytvářely si optimální vztah k budoucímu pracovnímu uplatnění.

Význam slov řemeslo a povolání:

Řemeslo je ve Slovníku spisovného jazyka českého charakterizováno jako druh rukodělné dovednosti, vykonávané pro obživu a vytváření zisku. Pro řemeslné práce je typický vysoký podíl ruční práce spojený s používáním specializovaných nástrojů a pomůcek.

Povolání se v dnešní době používá k pojmenování nejrozličnějších profesí. Povolání je pravidelně vykonávaná pracovní činnost (nejen manuální) za mzdu nebo plat. K výkonu většiny povolání je třeba kvalifikace, kterou lidé získávají vzděláváním ve školách. Lidé si vybírají povolání dle svého zájmu, schopností, znalostí a dovedností.



Kompetence

Kompetence k učení:

Učí se nejen spontánně, ale i vědomě, vyvíjí úsilí, soustředí se na činnost a záměrně si zapamatuje, při zadané práci dokončí, co započalo, dovede postupovat podle instrukcí a pokynů, je schopno dobrat se k výsledkům. Odhaduje své síly, učí se hodnotit svoje osobní pokroky i oceňovat výkony druhých.

Získanou zkušenost uplatňuje v praktických situacích a v dalším učení.

Kompetence k řešení problémů

Rozlišuje řešení, která jsou funkční (vedoucí k cíli), a řešení, která funkční nejsou, dokáže mezi nimi volit.

Kompetence komunikativní

Průběžně rozšiřuje svou slovní zásobu a aktivně ji používá k dokonalejší komunikaci s okolím.

V běžných situacích komunikuje bez zábran a ostychu s dětmi i s dospělými. Chápe, že být komunikativní, vstřícný, iniciativní a aktivní je výhodou.



Kompetence sociální a personální

Napodobuje modely prosociálního chování a mezilidských vztahů, které nachází ve svém okolí.

Kompetence činnostní a občanské

Zajímá se o druhé i o to, co se kolem děje, je otevřené aktuálnímu dění.

Dbá na osobní zdraví a bezpečí svoje i druhých, chová se odpovědně s ohledem na zdravé a bezpečné okolní prostředí (přírodní i společenské).

Chápe, že zájem o to, co se kolem děje, činnost, pracovitost a podnikavost jsou přínosem a že naopak lhostejnost, nevšímavost, pohodlnost a nízká aktivita mají svoje nepříznivé důsledky.

Výstupy:

Dítě a jeho tělo:

Zvládat základní pohybové dovednosti a prostorovou orientaci – pohyb v různém prostředí, ve skupině dětí, v různých podmínkách

Dítě a jeho psychika:

Rozšiřovat slovní zásobu a nová slova aktivně používat v komunikaci
Respektovat mluvčího

Dítě a ten druhý:

Znát význam jednotlivých slov, symbolů a gest a umět je ve vzájemné komunikaci používat

Dítě a společnost

Zapojit se aktivně do života třídy, mateřské školy, uplatňovat základní zdvořilostní návyky v tomto i jiném prostředí

Dítě a svět

Čerpat ze zkušeností druhých a učit se na praktických postupech
Učit se manuálními dovednostem, které dítě uplatní v budoucím životě

CO JE SMYSLEM PROJEKTU:
KDO SE PRÁCE NEBOJÍ,
ŘEMESLO SI VYVOLÍ?

- Seznámit se s klasickými řemesly a povoláními.
- Uvědomit si, že manuální práce je užitečná a žádný člověk se bez ní neobejde.
- Získat kladný vztah k práci.
- Seznámit děti s terminologií jednotlivých řemesel a povolání, rozvoj správné výslovnosti.
- Rozvoj paměti a všeobecného přehledu.
- Vážit si práce druhých a neničit ji.
- Umět spolupracovat.
- Užívat si vzájemného přátelství, zatancovat si, zazpívat si a také trochu zařadit.



....TAK IDEME NA TO



Nejdříve jsme si s dětmi
povídali o tom, jak se dnes
máme, co používáme k práci a
pomalu jsme se začali
přenášet do dob našich
babiček a dědečků.
Porovnávali jsme, jaké věci
používáme dnes a co
používaly babičky.



ŘEMESLA V PŘÍSLOVÍCH

Babičky a dědečkové nám říkali přísloví a my jim zkoušeli porozumět.Přísloví jsou drobné slovesné útvary. Jsou obsahově stručně formulované myšlenky, které vyjadřují zkušenosti lidí a mravní ponaučení.

BEZ PRÁCE NEJSOU KOLÁČE.
DVAKRÁT MĚŘ, JEDNOU ŘEŽ.
HLAD JE NEJLEPŠÍ KUCHAŘ
HLAVOU ZEDĚ NEPRORAZÍŠ.
PRÁCE KVAPNÁ MÁLO PLATNÁ.
ŠTĚSTÍ PŘEJE PŘIPRAVENÝM.
ŽÁDNÝ UČENÝ Z NEBE NESPADL.



TEĎ UŽ DOST LEFKOVÁNÍ A JDEME
OBJEVOVAT ŘEMESLA.
NA CESTU SI ZAZPÍVÁME PĚKNĚ ZVESELA.

BEZ PRÁCE NEJSOU KOLÁČE

Marie Kružíková



1. Tak to cho-dí, vá-že-ní, že ho-lu - bi pe-če-ní do pu-sy vám ne-spad-nou - a - ní ná -ho - dou.
Pro-to mi-lé, li - di-čky při-pra-vte si u-di-čky, na-lo -vi -me ry -bi-čky - by-dlí pod vo - dou.



Ref.: Jó, jó, tak to je, tak-hle ži-vot fun-gu-je, jó, jó - tak to je, tak to fun-gu - je.

2. Někdo vaří knedlíky,
někdo tluče hřebíky,
někdo dělá chodníky,
někdo silnice.

Peníze jsou za práci
za peníze legraci,
šaty, boty, dobroty,
plná lednice.

Ref.: Jó, jó, tak to je...

3. Práce a pak zábava,
nikdy není otrava,
běhám zleva doprava
- já neumím stát.

Kdo je líný - neví, že
bez peněz jsou potíže.
Když drobečky dolíže,
tak má prostě hlad.

Jó, jó, tak to je...

*AŽ BYLO, JAK BYLO,
VŽDYCKY SE
ZPÍVALO...*

JAK VČELIČKY PUTOVALY ZA HUDBOU NAŠICH BABIČEK A DĚDEČKŮ



Ke každému zpívání se hodí pořádná hudba. A jaká hudba hrála babičkám a dědečků? Například orchestrion. Tento nástroj mají v malé vesničce kousek za Žďárem nad Sázavou. Maminky nám nabalily batůžky, paní kuchařky přidaly svačinku a my mohli vláčkem vyrazit za orchestrionem do Veselíčka.

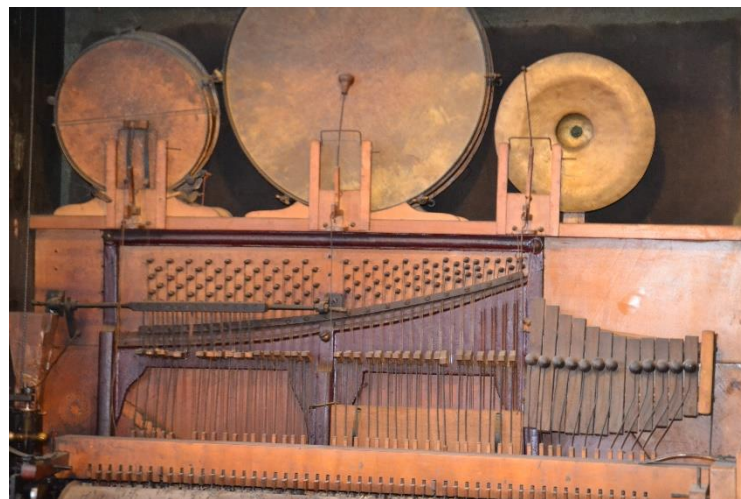
Zde nás uvítala velice milá paní, představila nám orchestrion, ukázala z čeho se skládá, jak je starý a jak funguje. Orchestrion hraje hodně nahlas, proto si některé děti i ouška zadělávaly. A jaká by to byla hudba bez tancovačky? Včeličky nelenily a za hudby orchestrionu to v tanečním sále pěkně roztočily. To vám byla paráda. Moc děkujeme za ukázkou.

ORCHESTRION

Orchestrion je mechanický automatický hudební nástroj (automatofon), který v sobě kombinuje několik způsobů vytváření zvuku - obsahuje řadu různých nástrojů podobně jako orchestr. Obvykle obsahuje dechové nástroje (podobně jako varhany) nebo strunné nástroje (podobně jako klavír) a nástroje bicí (buben, činely, triangel). Skříň orchestrionu byla většinou zdobena řezbami a různými dekorativními doplňky. První orchestrion vynalezl roku 1805 Johann Nepomuk Malzel.

První plně mechanické orchestriony byly vyrobeny v polovině 19.století. Samotný název se ale používal již dříve pro některé kombinované hudební nástroje. Největší rozmach zažily orchestriony především v 19. a 20.století. České orchestriony mají bohatou tradici především ve 20. století, kdy byla výroba dokonce na světové úrovni. Kvůli lepší dokonalosti zvuku se následníky orchestrionů staly pianoly a gramofony. Dnes si můžete orchestriony prohlédnout zpravidla v expozicích či depozitářích muzeí.





Návštěva Orchestrionu ve Veselíčku



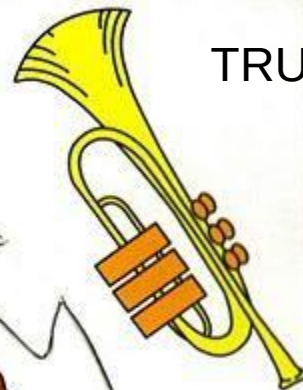
Orchestrion byl
vyroben před
rokem 1850
ve Vídni,
obsahuje 8
písniček



MUZIKAŇT



PIÁNO



TRUBKA



HOUSLE



HARFA



HARMONIKA



KYTARA

PUTOVÁNÍ ZA TÓNY VARHANŮ



Další hudební nástroj, který znali naše babičky a dědečkové jsou varhany. Jejich majestátný zvuk mohli všichni lidé slyšet v kostele. My jsme také chtěli slyšet jejich zvuk a hlavně je vidět na vlastní oči.

Pan farář z Nového Veselí nás do kostelíčka pozval, krásně nám povyprávěl a varhany nám opravdu ukázal. Všechny děti uznaly, že je to krásný nástroj, ale hrát na ně je opravdu velmi těžké.

Ve vyprávění se pan farář také zmínil o božím daru – chlebu. Chléb nám upeče a i dříve pekl pan pekař, tak jsme se za jedním panem pekařem vypravili.

KOSTEL SV. VÁCLAVA NOVÉ VESELÍ



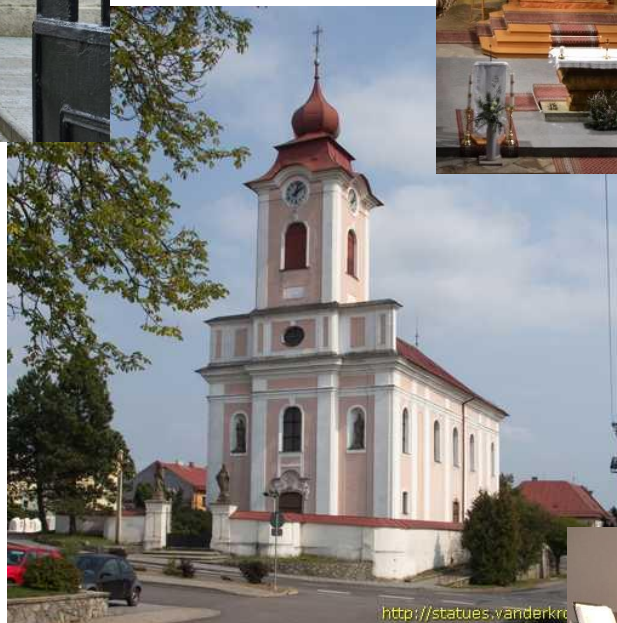
Dle pověsti byl veselský kostel založen opatem žďárského kostela Bernardem Hennemem. Opat se během honu oddělil od družiny a zabloudil v hustých lesích. Marně se snažil najít nějaké známé místo nebo lesní cestu, byl hladový, unavený a zacházel stále hlouběji do lesů. Uprostřed temné noci padl opat na kolena a začal se modlit k Bohu, aby mu ukázal cestu a vyvedl ho z noci do dne. Slíbil, že pokud ve zdraví vyvázne, postaví v Novém Veselí nový kostel namísto starého kostela a zasvětil ho svatému Václavu. Modlil se celou noc, a když začalo svítat, opět se vydal na cestu. Najednou uslyšel zakokrhání kohouta. Ihned zapomněl na hlad, šrámy i únavu a běžel směrem, odkud kokrhání přicházelo. Kdykoliv zaváhal nebo ztratil směr, kokrhání kohouta se znovu ozvalo a ukázalo mu správnou cestu. Nakonec se opat dostal na okraj lesa a pak už snadno došel do veselského dvora. Veselští poddaní ho potom zavezli do kláštera, kde opat zjistil, že v lesích ztratil svůj vzácný opatský prsten s ostatky svatých. Slib ale dodržel. Nechal v Novém Veselí postavit krásný nový barokní kostel. Uvnitř chrámové lodi je vyobrazen rodový znak opata Bernarda Henneta, ve znaku se nachází červený kohout na zeleném pahorku, který v zobáku drží zlatý prsten.



Navštívili jsme kostel sv. Václava, pan farář nám krásně vyprávěl, varhaník hezky zahrál a paní kostelnice p. Bláhová se o nás pěkně starala.



FARÁŘ
VARHANÍK
KOSTELNICE



<http://statues.vanderkre>

JAK VČELIČKY PUTOVALY ZA PEKAŘEM

Jedno brzké ráno jsme se sešli ve školičce s batůžky na zádech a vyrazili směr zastávka linkový autobus. Autobus nás odvezl do Žďáru nad Sázavou, kde sídlí Pekařství Řečice, kam jsme měli namířeno. V pekařství nás mile přivítali, ale nebyl čas na lelkování, tak šup do práce. Nasadili jsme pekařské čepice a jako tovaryši se začali pomalu učit pekařskému řemeslu. Viděli jsme jak se zadělává na chleba, jak si těsto kyne v díži, jak se chleba dává do ošatky, jak se chleba sází do pece, jak se chleba peče. Hmmmm, to byla vůně.



Pan pekař má vše naplánováno a v mezičase jsme viděli i motání rohlíků, pečení pizza koláčků, housek. A právě u housek nastal čas, aby tovaryšové ukázali, jestli něco umí – posypávali jsme housky solí, kmínem a mákem. Šlo nám to a dostali jsme dokonce pochvalu. Součástí pekařství je i cukrárna a tak jsme nakoukli pod pokličku cukrářskému řemeslu.

Dozvěděli jsme se, že pekař má v pátek sobotu, v sobotu neděli a v neděli pondělí. Děkujeme za krásnou exkurzi a hurá zpět do školky.

Pekařské řemeslo se nám moc líbilo a tak jsme zkusili upéci chleba samy. Chleba byl dobrý a ochutnat dostali všichni ze Školičky Kamarád.



PEKAŘ

Pekař je člověk, který dělá a peče chléb, housky, rohlíky a další rozmanité druhy pečiva. První skupina lidí, z nám známých zdrojů začala péct chleba 8 tisíc let př. n. l. v Egyptě. I v České republice je toto řemeslo značně rozšířené. Místu, kde pekař vykonává svou profesi, se říká pekárna. Patronem pekařů je Svatá Agáta..

PEKAŘ

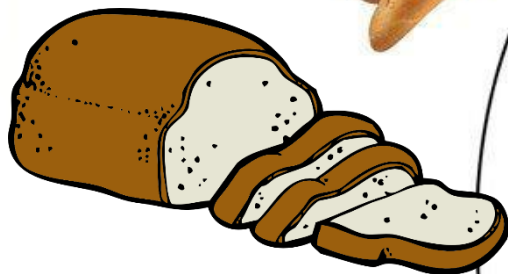
BAGETY



MOUKA



CHLEBA



TĚSTO



PEČIVO



PEČÍCÍ TROUBA





PEKAŘ




pekařství
řečice

Návštěva byla
úžasná, naučná a
krásně voňavá.





CUKRÁŘ



V cukrárně to
vonělo a očka
jen koukala





HRÁJEME SI NA PEKAŘE



Chleba se
povedl a bylo to
velká mňamka

PEKAŘ PEČE KAŽDÝ DEN

PEKAŘ

hudba a slova: Pavel Novák (úpr. E. J.)

Zvolna

1. Půl-noc tů - ká na ví - čka před vý - cho - dem slu - ní - čka,
2. Mou - ka z ži - ta, pře - ní - ce, vo - da, sůl a kva - sní - ce,

5. noc je ja - ko ká - va, a - le pe - kař vstá - vá.
už se rá - no bli - ží, tě - sto ky - ne v di - ží.

9. Živě Ref.: Ko - láč, chle - ba hou - ska, rů - zných do - brot spou - sta

13. do pe - ce a z pe - ce ven, pe - kař pe - če ka - ždý den.

17. Do pe - ce a z pe - ce ven, pe - če ka - ždý den - já,

21. pe - če ka - ždý den - já, pe - če ka - ždý den.

3. Pekař musí, vážení, zvládnout velké umění,
pro pečivo z těsta přijdou všichni z města.

4. Když se budi školáci, má už pekař po práci,
může napsat ráno: Bude vyprodáno!

Ref.: Koláč, chleba, houska, různých dobrot spousta...

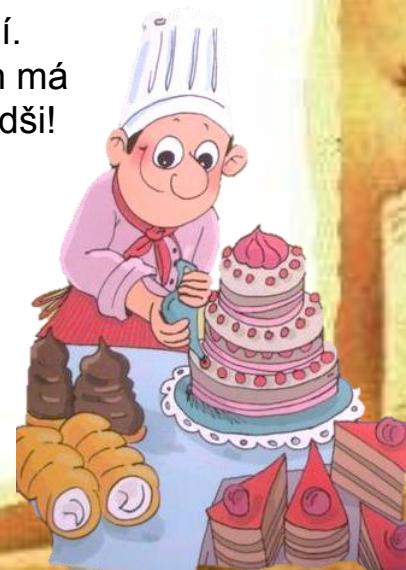


CUKRÁŘ

Kdo má chuť na sladkosti,
do cukrárny chodí rád.
Pan cukrář ho tady hostí,
vybere si každý snad.

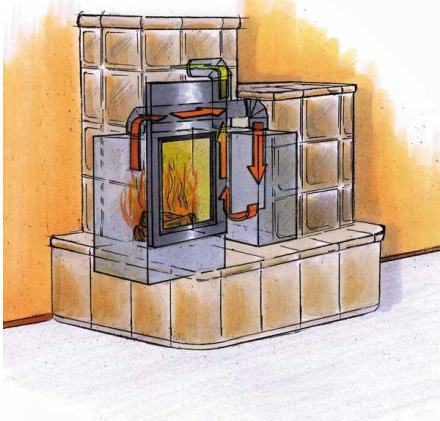
Dáš si pohár zmrzlinový,
Věneček a k tomu džus?
Nebo pudink se šlehačkou?
Dortík s jahodami zkus...

Cukrář – to je povolání!
Asi ze všech nejsladší.
Může mlsat. Jenže on má
Párek s křenem nejradši!



JAK VČELIČKY PUTOVALY ZA KAMNÁŘEM

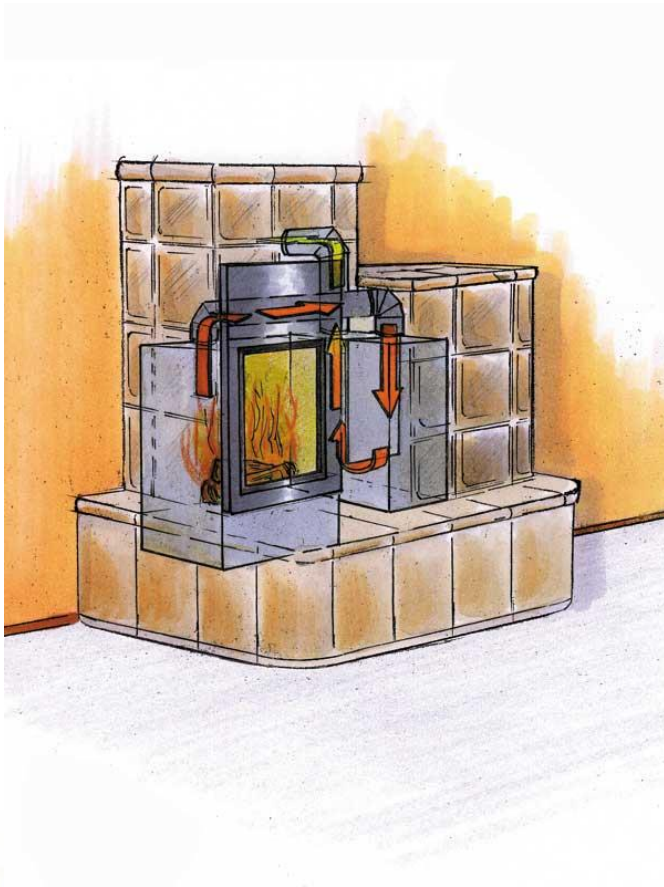
A v čem se dobrý chleba upeče? No přece v kachlových kamnech. V Novém Veselí sídlí Kamnářství Bělík, a protože majitelé pan a paní Pejchalová jsou nakloněni našim zvědavým otázkám, tak nás do kamnářství pozvali. Paní Pejchalová nás přivítala a hned nám ukazovala druhy a barvy kachlů, které vyrábí a i několik ukázkových kachlových kamen. Byla to nádhera, naše babičky vařili a pekli v krásných kamnech. Než se však může v kamnech poprvé zatopit, dá to spoustu práce.



Paní Pejchalová nám vše ukázala pěkně od začátku, jak se dělají z hlíny válečky, které se musí na sebe pěkně přimáčkнут, aby tam nebyl vzduch. Dále jsme viděli, jak se z plátů hlíny tvoří kachel nebo římsa. Navštívili jsme sušírnu, pec. Pec byla pěkně velká a vešlo se tam moc kachlí. Mohli jsme zkoumat pec elektrickou a pec pod kterou musí kamnáři topit, aby se kachle hezky vypálili. Po vypálení nastal čas, aby kachle dostali barvičku – glazuru.

Opět jsme si potvrdili: "Kdo se práce nebojí, řemeslo si vyvolí" Děkujeme Pejchalovi

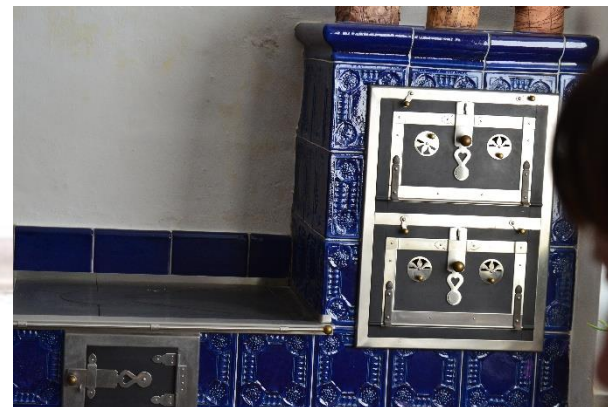
KAMNÁŘ



Kdo to je a co dělá? Úkolem kamnáře je zhotovovat a opravovat kamna a další topná zařízení.

Co je náplní jeho práce? Kamnář staví, montuje, přestavuje, seřizuje a opravuje sporáky, kamna i krby včetně provádění zkoušek jejich zapojení a odstraňování závad v komínech. Staví i rekonstruuje historická kachlová kamna.

V kamnářství bylo krásné teplíčko a paní Pejchalová nám hezky vyprávěla...



KAMNÁŘ



JAK KOŠÍKÁŘ PUTOVAL ZA VČELIČKAMI

Do pece kachlových kamen se chleba dává péci v ošatce. Proto jsme začali bádat po řemeslu košíkářství. Už jsme začínali být smutní, že toto řemeslo nenajdeme. Štěstí nám přálo a my mohli pozvat do školičky pana Merunku, který toto řemeslo ovládá levou zadní, i když se mu věnuje jen ve svém volném čase. Donesl nám, co vše se dá uplést z proutí a nebo z pedigu. Co jsme se dozvěděli o pedigu?

Pedig je přírodní materiál, který se dováží z tropů jihovýchodní Asie. Jedná se o vnitřní část stonku ratanové liány. Tato liána má stonek silný pouze několik centimetrů a dlouhý až 100 metrů. Dřevo má velmi světlou barvu, podobnou lipovému dřevu.



Před pletením je třeba jej na 3 až 5 minut namočit, tím nasaje do pórů vodu a stane se velmi ohebný. Po uschnutí drží tvar. Pedig je pórovitý, čímž velmi dobře absorbuje vodu a stává se tak velmi pružný. Základem pedigu je celuóza. Díky tomu lze pedig barvit nejen všemi barvami na dřevo, ale i barvami na textil. Po teorii došlo i na praxi. Děti na vlastní oči viděly, jak vzniká zvoneček. Dokonce jsme si s panem Merunkou dávali závody, kdo uplete rychleji jednu řadu. Moc děkujeme za ukázkou a hezké povídání.

KOŠÍKÁŘSTVÍ

Košikářství je jedním z nejstarších řemesel na světě, jež v podstatě v nezměněné formě přetrvává do současnosti. Postup pletení koše vychází z textilních řemesel, především z tkaní a pletení.

Při tomto procesu se v podstatě jedná o splétání pružných přírodních materiálů, jako je vrbové proutí, do podoby košů či jiných podobných tvarů. Lidé, kteří se tomuto řemeslu věnují, se nazývají košíkáři.

Košikářství v Čechách a na Moravě se rozvinulo především v oblastech, kde byly dobré podmínky pro růst, případně i pěstování vrbového porostu.

V českých zemích zpracovávají košíkáři zejména loupané i neloupané vrbové proutí nebo pedig, který se k nám dováží z tropů jihovýchodní Asie (jde o vnitřní část stonku ratanové liány). Další materiály pro košíkářskou výrobu jsou sláma, orobinec či našťípané proužky dřeva zvané loubky.

Ačkoli pletení košů patří mezi nejrozšířenější řemesla v historii lidské civilizace, není dost dobře možné odhadnout, jak je vlastně staré, protože přírodní materiály, jako je dřevo či tráva podléhají přirozenému rozkladu. Většina dávných výrobků se tak nedochovala do našich časů a my můžeme stáří a dějiny tohoto řemesla pouze odhadovat.

Nejstarší známé koše pocházejí z Fajjúmu ve středním Egyptě.

Jejich stáří bylo určeno na dobu před 10 000 až 12 000 lety, což je víc než jsou nejstarší archeologicky doložené hrnčířské nálezy. Další koše, jejichž stáří se odhaduje na 7000 let, byly objeveny na Středním východě. Vzhledem k pomíjivosti materiálů, z nichž se koše zhotovují, bývá nejčastějším nálezem otisk jejich vazby na střepech hliněných nádob, jež vznikly omazáním košů jilem a následným vypálením v peci či na ohni. U nás jsou nejstaršími dochovanými doklady košíkářství zbytky rybářských vrší z období velkomoravské říše nalezené v jihomoravských Mikulčicích.





KOŠIKÁŘSTVÍ



Děti viděly, jak lze z pedigu uplésti zvoneček, prohlédly si výrobky a pomocí PH zkusily, jak se plete.

ŠVADLENA

Copak je to za švadlenku?

Ušila si na panenku

Z látky hezký kabátek.

Už to umí s jehlou, nití,

Náramně jí jde to šít!

Kdopak by to do ní řek?

Také prý – až bude velká,

Chtěla by švadlenou být.

Módní salón mít pak známý,

Pro slečny i z filmu dámy,

Pro princezny bude šít!



PUTOVÁNÍ ŠVADLENKY KE VČELIČKÁM

Do ošatky je dává plátýnko. A kdo nám z plátýnka ušije prostírku? No přece švadlenka. V Novém Veselí je spousta šikovných švadlenek, ale bohužel jejich prostory pro práci jsou malé a nás je moc. Vše má však řešení, proto jsme jeden den přečarovali p.uč.Lenku ve švadlenku. Švadlenka nám ukázala, co vše potřebuje k šití, správně vše pojmenovala. Děti získaly nové informace a naučily se nové pojmy.

Švadlenka by ráda ušila do naší ošatky plátýnko, jenže prý má moc práce. Hned tu byl nápad, že švadlence pomůžeme a zbyde ji čas na naše plátýnko. A s čím potřebovala švadlenka pomoci?

Švadlenka nás zavedla do babiččiny komůrky a zde měla spoustu knoflíků, které bylo třeba přišít. Pěkně nám ukázala, jak se to dělá a my se mohli pustit do práce. A jak nám to krásně šlo. Po práci nás čekala odměna – plátýnko do ošatky. Děkujeme švadlenko.

ŠVADLENA



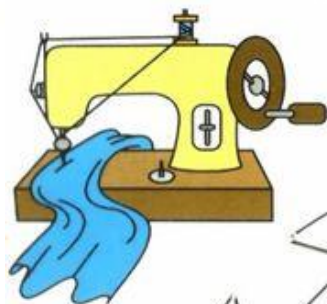
Krejčovství je řemeslo, které se zabývá výrobou, opravami a úpravami šatstva, oblečení a oděvů. Muž, který vykonává toto povolání se nazývá **krejčí**. Žena, která se zabývá krejčovstvím, se nazývá buďto **švadlena** nebo také **dámská krejčová** (pokud pracuje pouze pro dámy).

Krejčí, dámské krejčové a švadleny se zabývají zejména stříháním látek a **šitím**. Šití se dříve provádělo pouze ručně pomocí nůžek, jehly a nití, dnes obvykle pomocí šicích strojů.

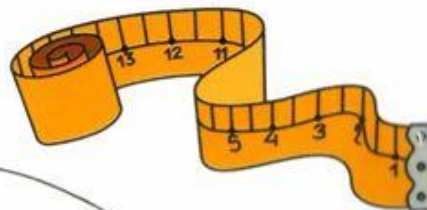
S nástupem průmyslové výroby v 19. a 20. století toto řemeslo postupně upadalo s tím jak oděvní průmysl začal hromadně vyrábět konfekční zboží, nicméně nikdy zcela nezaniklo a přežilo do dnešních dob.

Řemeslo lze provozovat i amatérsky podomácku jako určitý druh specifického hobby.

ŠVADLENA



ŠICÍ
STROJ



KREJČOVSKÝ
METR



NŮŽKY



KNOFLÍK



NITĚ

JEHELNÍČEK

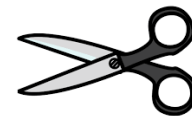


ŠVADLENKA



Prožili jsme hezké dopoledne se švadlenkou, už víme, co dá šití práce a co k je k tomu potřeba...





HRAJEME SI
NA ŠVADLENKY

VČELIČKY PUTUJÍ KE SKLÁŘŮM

Při návštěvě u švadlenky jsme si všimli, že se jí rozbila sklenička, z které tak ráda pila. Co teď? Jaké řemeslo budeme hledat teď? No přece sklářské řemeslo. Toto řemeslo v Novém Veselí není, ale ve Žďáře ano, tak hurá do Žďáru.

Navštívili jsme sklářství Beránek. Zde nás přivítala paní Beránková, která o sklářství věděla spoustu zajímavých věcí. Ale začneme pěkně od začátku. Prvně jsme si prohlédli hotové výrobky v prodejně, to bylo krásy a i docela strachu, abychom něco nerozbili. Paní Beránková nás zavedla za skláři. Byli tam tři velice obratní páni, kteří skvěle spolupracovali a pomáhali si.



V první části exkurze jsme viděli, jak se dělá vázička hranatá a měla v sobě oranžovou barvu. Děti se opět dozvěděly něco ze sklářské terminologie a mohly si zkusit i fouknout do píšťaly.

Ve druhé části skláři vyráběli vázičku oválnou, která v sobě měla modrou barvu. Zde mohly děti sledovat, že sklář je pořádný silák a že umí hezky uklízet věci na své místo. Jojo to se nám taky hodí. Děkuje za milé přijetí a krásné zážitky.



SKLÁŘ

Sklářství patrně vzniklo na Blízkém východě nebo v Egyptě počátkem 3. tisíciletí př. n. l. Nejstarší známé výrobky jsou drobné korále, knoflíky a šperky. Někdy se sklo používalo k povrchovému zdobení keramiky. Velký pokrok zaznamenalo v císařské době v Římě, kde se podařilo vyrobit sklo čiré a průhledné. V pozdním starověku dosáhly techniky výroby luxusních skleněných nádob velmi vysoké úrovně.

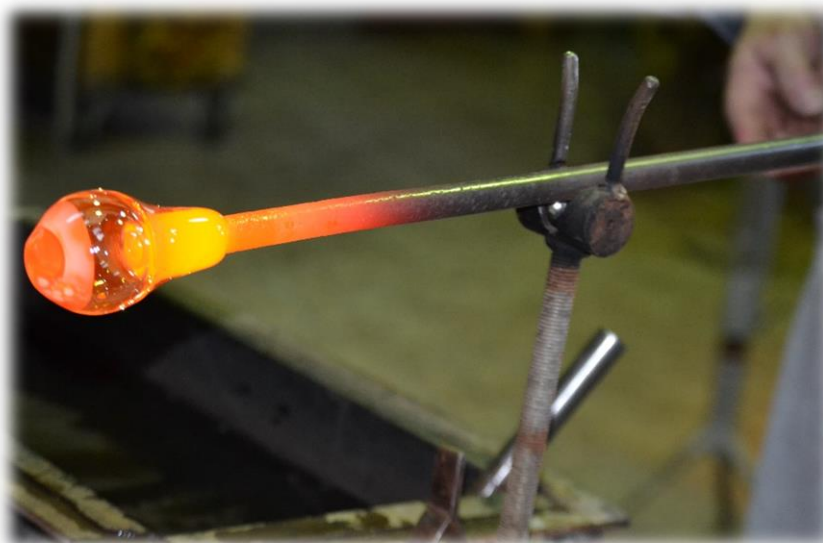
Středověcí skláři se věnovali zejména výrobě plochého skla, zpočátku v malých rozměrech. Zasklívala se okna chrámů, teprve později také paláců a bohatých domů. Od pozdního středověku vynikalo sklářství benátské, jednak výrobou plochého skla a zrcadel, jednak luxusního ozdobného nádobí. Od 17. století se prosazuje i sklářství německé a české, v 19. století se rychle rozvíjí strojní výroba a příslušné technologie. Pece dříve vytápěné dřevem přecházejí na plyn, duté výrobky se vyrábějí v celku a ploché sklo se lisuje.

Glass Atelier Beránek se jako tradiční sklářská rodina věnuje ruční výrobě foukaného skla a ve svém sklářském ateliéru uprostřed Vysočiny vyrábí skleněné vázy, popelníky, kytky, misky, těžítka, talíře nebo skleněné dárky.



GLASS
ATELIER BERÁNEK
CZECH REPUBLIC

HAND MADE



SKLÁŘ



Foukané sklo
Beránek
Žďár nad Sázavou



Děti měly možnost
vidět, jak vzniká
vázička hranatá nebo
oválná, vyzkoušely si
i foukat....



***SKLÁŘSKÉ
ŘEMESLO***

GLASS
ATELIER BERÁNEK
CZECH REPUBLIC

HAND MADE





HRAJEME SI
NA SKLÁŘE



VČELIČKY PUTUJÍ ZA TRUHLÁŘEM

TRUHLÁŘ

Z pily doveze si dřevo,
pak ho musí hoblovat.
Měřit vpravo, měřit vlevo,
aby bylo akorát.

Kusy spojí dohromady,
práce to je víc než půl.
Přidá nohy – a už tady
stojí nový krásný stůl!



Švadlenka by potřebovala něco, kam si skleničku od skláře ukládat. Chtělo by to poličku, skříňku a nebo kredenc, jak říkávaly babičky. Kdopak to může švadlence vyrobit? No přece pan truhlář. Ve Veselí známe jednoho moc šikovného pana truhláře a tak jsme se za ním vydali.

Děti si prohlédly novou truhlárnu, seznámily se s různými stroji, které truhlář ke své práci potřebuje. A také se seznámily s novými pojmy – např. hoblík, kolovrátek aj. Děti pomáhaly při výrobě poličky.

Pan truhlář vyzkoušel, co vše děti umí. Děti zkoušely zatloukat hřebíky a vrtat šroubky. Šlo nám to pěkně od ruky.

Děti ocenily, jak je v dílně naklizené. Pan truhlář jim ukázal svého velkého pomocníka – vysavač. To bylo krásné dopoledne, se spoustou nových informací a zjištění, že práce může být i zábava.



TRUHLÁŘ

Označení **truhlář**, jehož užívání převládá v Čechách, pochází z německého *die Truhe* - truhla. Na Moravě se používá spíše výraz **stolař**, který je odvozen od *stůl* podobně jako německé *der Tischler* od *der Tisch* - stůl (podobně je tomu i na Slovensku a v Polsku). Na rozdíl od příbuzného tesařství pracuje truhlář s prkny a hranoly, případně s dýhami. Dřevo ke své práci získává na pile. Typické pracovní úkony jsou řezání, hoblování a broušení, dlabání čepů a čepování, klížení a lepení, dýhování a lakování. V moderní době k tomu přistupuje ohýbání, frézování a další nové techniky. Truhlářství je velmi staré řemeslo, které dosáhlo neobyčejné dokonalosti už ve starém Egyptě. Tradiční truhlářské nářadí (dláto, pila, hoblík atd.) je také známo už od starověku. V Evropě se truhláři rozšířili ve středověku, když si i prostí lidé začali pořizovat nábytek. Podle toho, který druh nábytku v dané době převládal, se někdy nazývají také stolaři. V angličtině a v románských jazycích se truhláři a tesaři označují stejným slovem.

TRuhlÁŘ

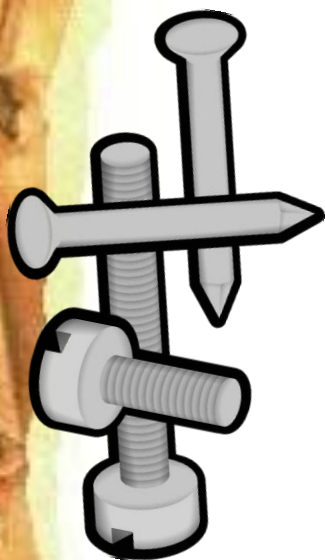
KLADIVO



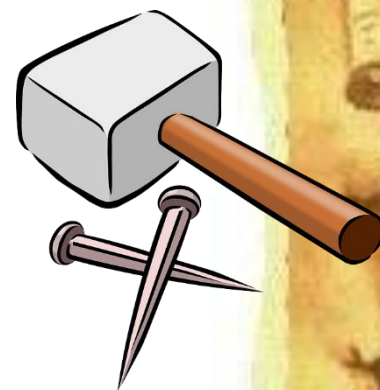
PILA



HŘEBÍKY



PALICE



ŠROUBKY



HOBLÍK

METR



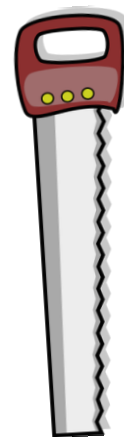


TRUHLÁŘ

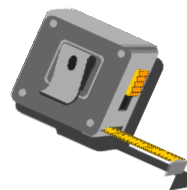


Navštívili jsme
Truhlářství
Veselý, kde byla
pohodička a děti
viděly řemeslo
truhlář v akci..





HRAJEME SI NA TRUHLÁŘE



PUTOVÁNÍ VČELIČEK DO KOVÁRNY



Pan truhlář nás poslal pro kování do kovárny. Máme štěstí nemusíme za kovářem daleko, protože v Novém Veselí jeden pan kovář je a to pan Vencálek. V kovárně to vonělo typickou kovářskou vůní. Pan kovář Vencálek nás v kovárně uvítal se svým kamarádem p.Křivánkem a hned se pustili do vyprávění.

Prvně nás seznámili s nářadím kováře, pak nám ukázali modernější stroje a jako třešničku na dortu jsme mohli sledovat pravou práci truhláře. Výheň se rozhořela, měch foukal, železo se nahřívalo a kovádlina za pomoci kladiva vydávala krásný zvuk. Již víme k čemu slouží špičatá strana u kovádliny.

Kováři si u práce rádi zpívají a my také jednu písničku přidali. A víte která je ta kovářská? No přece: Jaké je to hezké, dva kováři v městě....“

To byla bezva návštěva. Děkujeme.



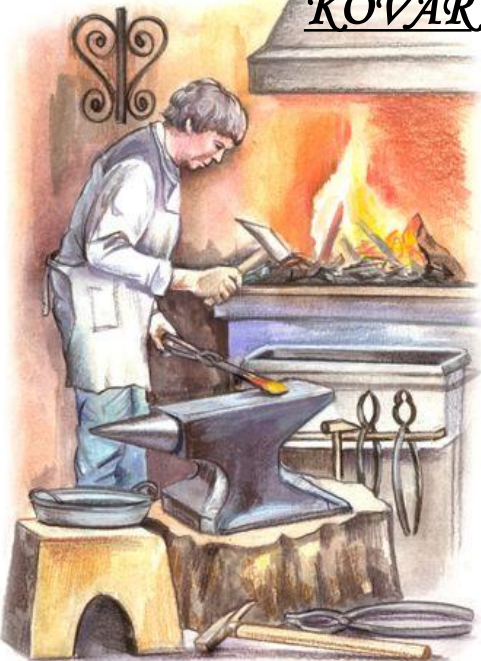
KOVÁŘ

Kovářství je řemeslo zabývající se zpracováním oceli a zřídka i jiných kovů, zpravidla za tepla. Praktickou činnost kovářů pak označujeme slovem **kování**, stejné slovo pak označuje i některé ozdobné stavební prvky takto vyrobené – viz článek kování. Kovářství patřilo k nejvýznamnějším oborům lidské činnosti, lze říci, že schopnost zpracovávat železnou rudu patří k jednomu ze základních hledisek nahlížení na vyspělost starověkých civilizací. Podle stupně vývoje lze hodnotit nejen kvalitu zpracování předmětů, ale i množství specializace. V dnešní době je kovářství ve vyspělých zemích okrajovým a spíše uměleckým řemeslem řemeslem. Neboť mnoho oborů zaniklo, navazuje kovářství dnešní doby ve velké míře na kovářství vesnické, kde kovář dělal veškerou práci s železem za tepla. Ceny kovářských výrobků jsou dnes velmi vysoké a vinou nedostatku kovářů mají stoupající tendenci.

Při návštěvě v kovárně se děti dozvěděly nové pojmy (měch, výheň, buchar,...), měly možnost vidět pana kováře při práci a vyzkoušely si jaký kovář musí být silák. Na závěr jsme si s p.Vencálkem a s p.Křivánkem zazpívali.



KOVÁŘ





HRAJEME SI
NA KOVÁŘE

ŠPERKAŘSTVÍ VE VČELIČKÁCH



Pan kovář nás poslal pro šperk pro svoji ženu. A tak jedno krásné dopoledne k nám přišla moc šikovná maminka – paní Brodská.

Přišla nám ukázat, jak se vyrábí tepané šperky z chirurgické oceli. Prvně nás seznámila, co vše k práci potřebuje – kladívko, kleště, drátky, korálky a kovadlinku. Kovadlinka nebyla veliká a těžká, jak u pana kováře, ale byla úplně malinká. A z čeho se taková malinká kovadlinka vyrábí? Ze staré koleje. Na výrobu bylo třeba i šikovných ručiček pana kováře.

Paní Brodská nám donesla ukázat i hotové náušnice, náhrdelníky, prstýnky. To vám byla krásná módní přehlídka.

Přímo před našima očkama vznikla kytička, která se dětem líbila. Dokonce si mohly i zkusit pracovat s drátkem a kovadlinkou.

Moc děkujeme.

ŠPERKAŘSTVÍ – ZLATNICTVÍ

Zlatnictví a stříbrnictví je velmi staré řemeslo. Naši předkové se zdobili primitivními šperky ještě dříve, než se začali odívat. Existence šperku je prokazatelná již v dávné historii. Původně se ovšem využívalo přírodních produktů jen v málo pozměněné podobě, květinových ozdob, kostí, mušlí, řetězů ze zubů apod. Teprve asi 2700 let před n. l., když se lidé naučili opracovávat kovy, odívali se ve stále nádhernější oděvy a šperk se stal neodmyslitelnou součástí vyjadřující moc a bohatství nositele. Řemeslníci, kteří vyráběli kromě nástrojů, náradí a užitkových předmětů jehlice, náramky a jiné ozdoby, měli stále více zájemců o ozdobné předměty, takže se mnozí zruční kováři a kovolijci počali specializovat na výrobu šperků, přičemž postupně zpracovávali kromě bronzu i zlato a stříbro- objevily se první zlatnické práce. O jejich vysoké technické i umělecké hodnotě svědčí bohaté nálezy např. z hrobek egyptských faraonů a řecké šperky z Mykén. Pokud jde o slovanskou oblast, jsou skvělým dokladem vyspělosti zlatnictví vzácné nálezy na území Velké Moravy pocházející z 9. století. Historie zlatnické výroby na našem území je doložena některými písemnými doklady.





ŠPERKAŘ



HRAJEME SI NA ŠPERKAŘE

Vyrobít prstýnek, jsme zkusili i my. Chvilku to zabralo, ale výsledek byl nádherný. Tolik prstýnků...





PUTOVÁNÍ VČELIČEK ZA PANÍ MARIÍ ŽILOVOU

Putování za řemesly se pomalu chýlilo ke konci a kde jinde ho ukončit než u paní Žilové. Proč u p.Žilové? Paní Žilová umí o řemeslech krásně vyprávět a ještě své vyprávění doplňuje ukázkami panenek, na které šije s dcerou Evou přesné repliky jejich krojů.

Paní Žilová nám shrnula, jak se dříve lidem žilo, jak se oblékali chlapci, dívky, nevěsty, jaká dříve byla řemesla v různých krajích. Detailně nám povyprávěla o řeznících, tkalci a přadlence.

Děkujeme za krásné vyprávění jako od babičky.





U p.Žilové nám bylo jako u
babičky, krásné povídání,
spoustu nových informací
a sladká tečka
na konec.



PŘADLENA

Předení je činnost sloužící ke zhotovení *příze* jako uceleného útvaru z jednotlivých textilních vláken s omezenou délkou. Pojmem předení vyjadřuje buďto urovnání a zakroucení vrstvy vláken (*dopřádání*) nebo celý proces výroby příze včetně přípravy materiálu k vlastnímu předení (*předpřádání*)



HRAJEME SI NA PRADLENKY



ROZTODIVNÉ NÁZVY STARÝCH ŘEMESEL VE ŽDÁŘE

VĚŽNÍK A HLÁSNÝ – na městské kostelní věži ve Žďáře byl Ignác Musil vyučený tkadlec

MĚSTSKÝ LAMPÁŘ – vždy večer rozžíhal petrolejové lampy ve městě, ve dne je čistil a doléval petrolej – poslední Jan Ferenc

DRNOMISTR – čili pohodný nebo ras byl poslední Eduard Jeřábek, koňský řezník z Veselské ulice. Pohřebiště zvířat bylo v Malém lese a ve Vetli

BAGOUNÁŘ – poslední byl František Šlaghamerský, honil z Uher pěšky stáda bagounů a cestou je rozprodával za cenu 10-12 zlatých za kus. Bagouny kupovali zemědělci, aby si je dokrmili. Šlo o zvláštní plemeno prasat, dokrmovaných na sádlo.

OPLATKÁŘKA – poslední byla paní Fialová. Oplatky pekla v neděli ráno a odpoledne je již roznášela po městě. Tři za jeden krejcar...



PŘESLIČKÁŘ – poslední František Pohanka vyráběl přeslice a kolovraty na soustruhu a některé umělecky zdobil a okovával stříbrem či zlatem

SVÍČKOVÁ BÁBA – poslední byla Cecílie Lázničková, bývalá hrobařka na starém hřbitově. Při mši chodila po kostele a vybírala od věřících „na světlo“

SBĚRATELKA PSÍCH HOVÍNEK – poslední chodila ještě kolem roku 1900 s dřevěnou putnou a sbírala psí nadělení po ulici. Byla to prý důležitá surovina na vydělávání jemných rukavičkářských kůžiček

PICMOCHŘ čili puškař – poslední byl Jan Fuhrbacher. Zbraně opravoval i vyráběl nové

FAJFKÁŘ – poslední byl Josef Škarka. Dřevěné dýmky „ždárky“ byly oblíbené i za hranicemi



OD ŘEMESLA K POVOLÁNÍ

To jsme si krásně putovali po řemeslech.
Děti měly možnost vše si pěkně prohlédnou, na co šlo si i sáhnout,
o všem si popovídat a tak si upevnit znalosti získané při našem
putování. Dnes je již však málo řemesel k vidění, proto naše
putování pokračovalo za povoláními.
Pojďte se s námi na to podívat.

PUTOVÁNÍ DO fi. EFKO



Jednoho dnes jsme se s dětmi vydali na konec Nového Veselí, kde sídlí fi.Efko. Tato firma je tradiční česká firma, která vyrábí kvalitní hračky. Hračky vyrábí zejména pro mladší děti, ale nezapomínají ani na další věkové skupiny. Zaměřují se zejména na společenské hry, puzzle, karty, dřevěné kostky, domina, dětská razítka. Dále pak vyrábí špičkovou konstrukční stavebnici ROTO a v neposlední řadě legendární postavičku – Igráček. A právě Igráček přilákal i nás, protože zde můžeme najít Igráčky mnoha řemesel a povolání. Ve firmě se nás ujala paní Miklová, která nás výrobnou provedla a dětem vše krásně vysvětlila od A až po Z. Moc děkujeme.



Při návštěvě fi.Efko, jsme díky krásnému výkladu p.Miklové zjistili, že na řemesla si můžeme hrát i s tematickými Igráčky. Už je umíme i složit a víme, co dá práce jednoho Igráčka vyrobit.



efko®



HRAJEME SI NA fi.Efko

PUTOVÁNÍ DO OBCHODU

Další naše kroky vedly prozkoumat povolání prodavač/prodavačka. Přijmuli jsme pozvání p. Bělíka na návštěvu jejich obchodu. Pan Bělík nás přivítal a vzal nás do skladu, kde nám ukázal, jak mají uskladněné zboží. Potom jsme se přesunuli do obchodu, kde dětem řekl, jak probíhá jejich práce - cenění, vyrovnávání zboží, krájení uzenin a sýrů, vážení, markování... Ukázal nám prostory za pultem a místnost s mrazáky. Každé z dětí si mohlo zkusit štítkovacími kleštěmi ocenit sáček bonbonů. Nakonec jsme si koupili rohlíky a vyrazili jsme zpět do školky.

Děkujeme, moc se nám u vás líbilo.



PRODAVAČKA

BAGETA



SLADKOSTI



NÁKUPNÍ
VOZÍK



POKLADNA



VÁHA



OVOCE A ZELENINA



PRODAVAČ / KA

Návštěva v obchodě
U Bělíků byla super, děti
ani netušily, co pan
prodač má práce.



Vyrábíme máslo
pro paní prodavačku
do obchodu a
ochutnává celá
školka.



PUTOVÁNÍ ZA AUTOMECHANIKEM

AUTOMECHANIK

Že vám auto nechce jet,
ani zpátky, ani vpřed?
tenhle chlapík vám ho spraví –
objedete celý svět!



A je tu další putování, tentokrát za povoláním
automechanik.

První návštěva proběhla ve Žďáře
nad Sázavou ve fi. A-Z auto, kde děti měly
možnost vidět opravu čtyř aut najednou,
prohlédnout si náradí automechanika a
procvičit znalosti názvů značek aut.

U autoopravny se nachází i prodejna
autodoplňků, které si děti měly možnost
prohlédnout a hádat na co slouží.

Druhá návštěva byla v STK Nové Veselí. Zde
nás suprově provedli kontrolou aut. Děti si
mohly prohlédnout auto ze spodu,
zkontrolovat autu světla, brzdy a to vše
za doprovodu úžasných lidí, kteří neberou děti
jako nějakou překážku, zdržování, ale jako
lidičky, kterým je fajn ukazovat nové věci.

Děkujeme

AUTOMECHANIK

ŠROUBOVÁK



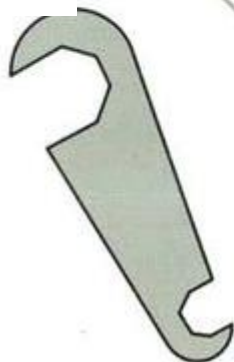
KANYSTR



HEVER



PNEUMATIKA



KLÍČ



KLEŠTĚ



POVOLÁNÍ AUTOMECHANIK



AZ – auto
Žďár nad Sázavou

Děti si
prohlédly vše,
co patří k
povolání
automechanik

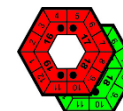
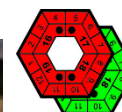
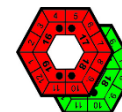
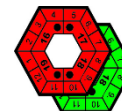
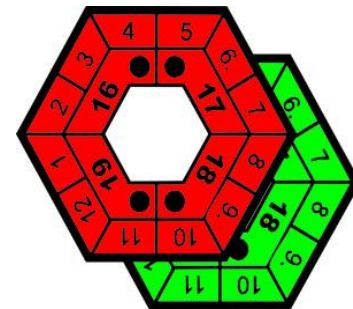
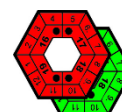
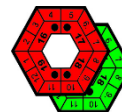
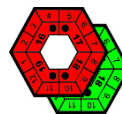
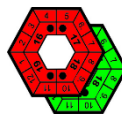




POVOLÁNÍ AUTOMECHANIK



V STK děti měly možnost pomáhat při kontrole auta – podvozek, brzdy, světla...



PUTOVÁNÍ ZUBAŘE DO VČELIČEK



Byl pátek a my čekali vzácnou návštěvu. Kdo to bude? Tak nad tím děti bádaly pomocí hádanky. Byl to pan zubař a dorazil k nám až z Prahy. Možná se ptáte proč pan zubař jede z Prahy až k nám? Přivedly ho vzpomínky na jeho školková léta, kdy i on chodil do školičky v Novém Veselí.

Jeho příchod vzbuzoval u některých dětí strach a obavy, ale vše rázem zmizelo, protože děti zjistily, že zubaře se prostě nemusí bát.

Pan zubař nejdříve dětem představil svoji práci, ukázal jim náčiní, které k práci potřebuje. Spousta dětí byla odvážných a panu zubaři se pochlubily se zoubky. Ajaj, někomu pan zubař objevil červíky v zoubcích a doporučil brzkou návštěvu svého zubního lékaře. Dále si s dětmi povídal, jak je důležité čištění zoubků, správná technika čištění, návštěvy v ordinaci a také zdůraznil, aby děti tolik nemlsaly.

Moc děkujeme za ukázkou, že zubař není bubák a my se nemusíme bát.

STOMATOLOG



Stomatologie nebo **zubní lékařství** je odvětví lékařství, dentální věda (věda o umístění, organizaci, funkci zubů a jejich podpurných tkání – alveolární kosti, závěsném aparátu,). Lékař stomatolog se označuje jako **zubní lékař**, či obecně jako **zubař**, nesprávně někdy také jako **dentista**. Podle českého zákona o vysokých školách je takovému lékaři udělen titul doktor zubního lékařství (ve zkratce MDDr.), dříve dostávali titul doktor všeobecného lékařství (ve zkratce MUDr.). Ve většině zemí musí absolvovat studium na univerzitě (obvykle 4–8 let) a odbornou praxi s pacienty. V Česku je od roku 1992 obor zubní lékařství pětiletý. Zubní lékařství je jediným lékařským oborem majícím specializovanou náplň již od svého počátku.

Tento fakt dovoluje koncipovat výuku se zaměřením na výkon odborné lékařské praxe již od prvních ročníků. Po absolvování studia je lékař plně způsobilý k samostatnému výkonu praxe (zákonem č. 95/2004 Sb. a vyhláškou č. 233/2008 Sb.).



ZUBAŘ

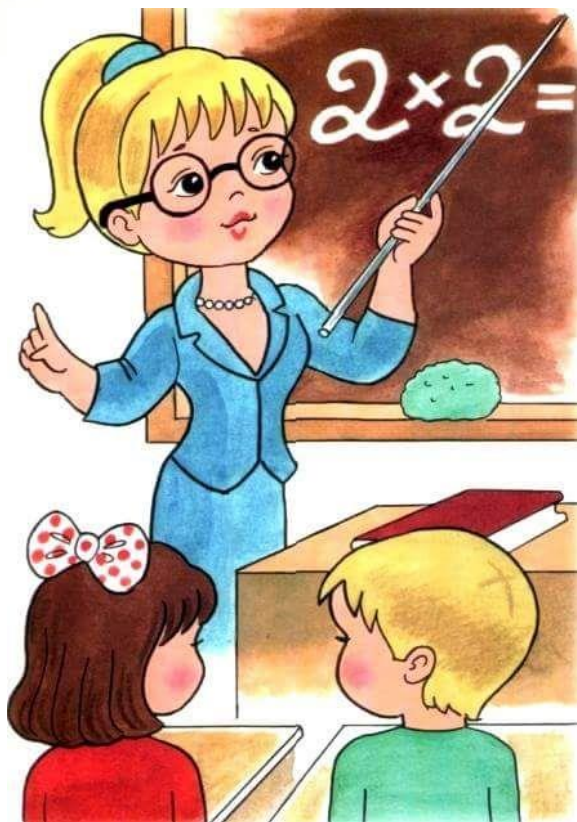




HRAJEME SI
NA ZUBAŘE

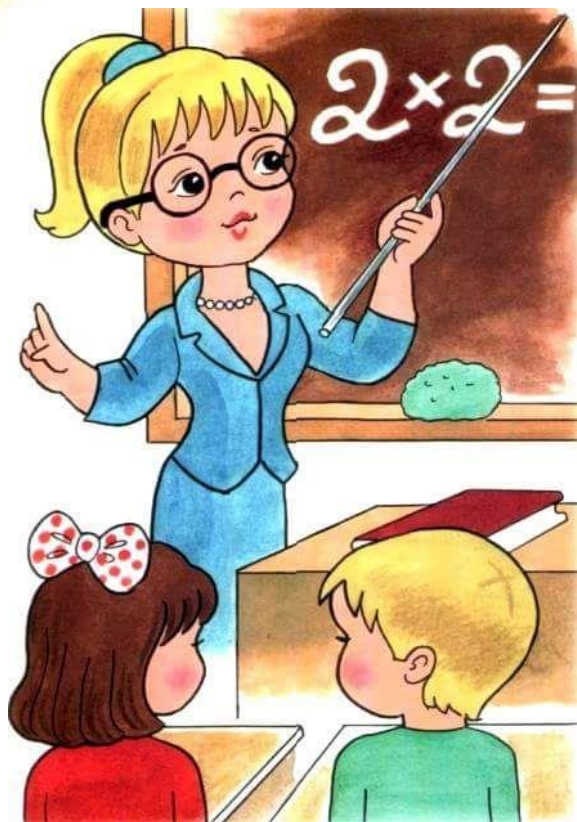


PUTOVÁNÍ VČELIČEK DO ŠKOLY



PEDAGOG

Blíží se čas zápisu do ZŠ, a proto jsme se vyrazili podívat do školy, co na naše předškoláčky čeká. Uvítala nás p.uč. Věrka Křest'ánová. Díky krásnému přístupu p.učitelky k dětem, jsme měli možnost zažít bezvadnou vyučovací hodinu. Celá hodina byla motivována pohádkou O koblížkovi. Při pohádce si děti společně se školáky mohly vyzkoušet zpívat, hrát pohádku, počítat, podívat se do slabikáře, zahrát si živé pexeso. Vůbec se nám ze školy nechtělo, ale víme, že předškoláčci se do školy budou určitě těšit. Moc děkujeme.



PEDAGOG

Učitel neboli **pedagog** je jeden ze základních činitelů výchovně-vzdělávacího procesu. Jako učitel je označována osoba, která napomáhá procesu vzdělávání. Kvalitní učitel by měl napomáhat zlepšování prostředí, ve kterém se odehrává výchovný a vzdělávací proces, předávat své znalosti, motivovat žáky k získávání znalostí z dalších zdrojů, ale také rozvíjet jejich morální hodnoty. Učitel by neměl zapomenout ani na sebevzdělávání, neboť stejně jako jde vpřed doba, mění se i pohled na svět a přibývají nové znalosti. Postava učitele, ať už v jakékoli podobě, je a byla ve všech kulturách ztělesněním vzdělávání a kultivace. Za učitele jsou označováni většinou ti, kteří nějak napomáhali vývoji a vzdělávání jejich členů. V moderním školství ve většině zemí je role učitele samostatnou profesí, která má stejnou váhu jako jakékoli jiné zaměstnání. Postava učitele je většinou spojována se školou, učitel, který vyučuje žáka doma se nazývá tutor.

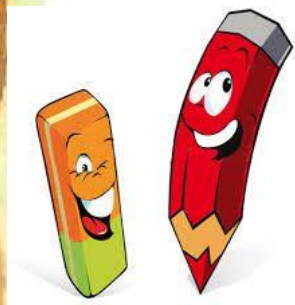
Učitel by měl postupovat podle tematického plánu, případně podle kurikula. Předmětem učitelovy činnosti mohou být lidé všemožných věkových skupin i rozličných úrovní schopnosti se učit. Pedagog plánuje, organizuje, realizuje a vyhodnocuje výchovně-vzdělávací proces. Jeho profesní profil se skládá z odborných kompetencí (komunikačních, motivačních, prezentačních, diagnostických a organizačních) a osobnostních předpokladů (např. morálního profilu, pedagogického taktu, lásky k vychovávaným apod.).

UČITELKA VE ŠKOLE

GLÓBUS



PRAVÍTKO



TUŽKA
GUMA



TABULE



KRUŽÍTKO

UČEBNICE
SEŠITY

LAVICE

UČITELKA VE ŠKOLCE



KOSTKY



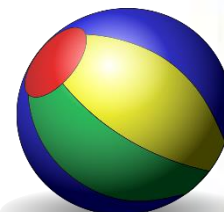
AUTÍČKO



PLYŠÁČEK



HRA



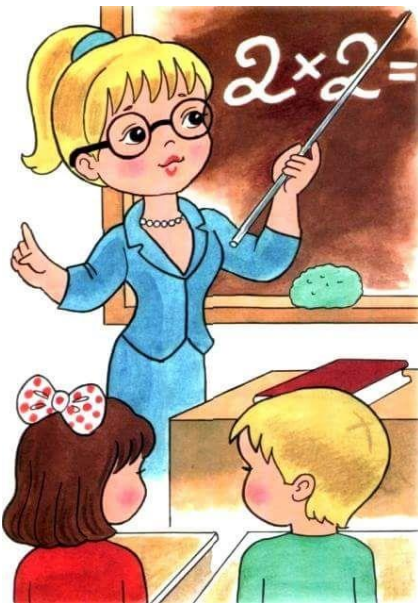
MÍČ



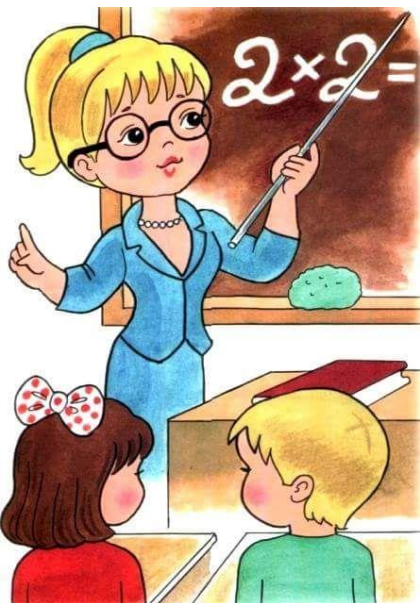
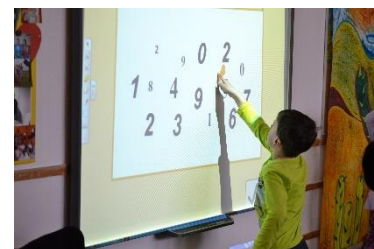
KOSTKY



PEDAGOG



Návštěva ve škole byla bezvadná, děti si vyzkoušely, co je ve škole čeká a nemine...



Na návštěvě 5.ZŠ ve Žďáře si děti užily každou minutu, p.úč. Měla pro nás zajímavý, krásný program a děti mohly porovnat, jak to vypadá v ZŠ na vesnici a jak ve městě. Vše bylo nějak moc a moc velké.

PEDAGOG

PUTOVÁNÍ VČELIČEK DO ZDT



V Novém Veselí sídlí fi.ZDT a i zde pracují rodiče dětí ze Školičky Kamarád, proto jsme nelenili a vypravili se zjistit, jaké povolání je možné ve fi. ZDT vykonávat. Byli jsme velice mile přivítáni. Venku jsme si prohlédli hotové valníky, jejich barvy, označení. Dozvěděli jsme se, kam až hotové výrobky putují.

A jak valník vzniká, kolik je třeba lidiček pro jeho sestavení? To už jsme měli možnost vidět uvnitř na výrobních halách. Některá práce vypadá lehce, zdání však hodně klame.

Děkujeme za krásné povídání.



SVÁŘEČ KOVŮ

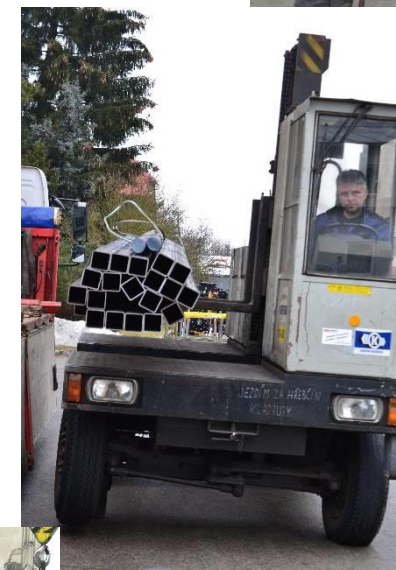
Úkolem svářeče je spojovat kovové dílce pomocí různých druhů svařovací techniky.



SVÁŘEČ



SOUSTRUŽNÍK



ZDT
NOVÉ VESELÍ



Děti zažily
zajímavou exkurzi
a dozvěděly se
spoustu nových
věcí.



Jedu si pro valník
do ZDT Nové Veselí



PUTOVÁNÍ NA VLAKOVÉ NÁDRAŽÍ

Toto putování bylo poučné, zajímavé i veselé. Na vlakovém nádraží se nás ujal pan výpravčí Hanus, který děti seznámil, co je vše v nádražní hale, seznámil je s panem průvodčím a jeho prací. Ukázal nám i práci výpravčího.

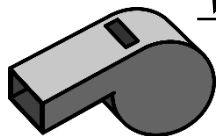
Provedl nás rychlíkem, kde se děti dozvěděly, co se ve vlaku smí a nesmí. Poukázal i na nebezpečí vlaku. Děti si samy koupily jízdenku a hurá nasedat do vlaku. Kdo by si myslel, že jsme ve vlaku jen seděli, tak je na omylu. Děti si samy cvakly jízdenku a nakoukly, kde se řídí mašina. Víte, že mašiny mají jména? Např. Plecháček, Regina, Bardotka aj. Děkujeme za krásné dopoledne.

STROJVŮDCE

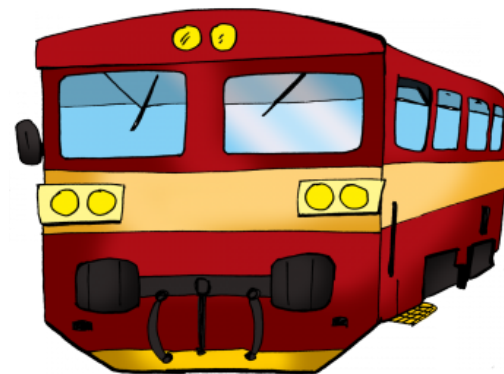
Někdy autem, ale také cestujeme někam vlakem.

A vagóny- jak to bývá táhne vpřed lokomotiva. Strojvůdce v ní za sklem sedí, do daleka pořád hledí, musí přece pozor dát, semafor když velí: "Stát!" Pak zas přidá, až to sviští zase do stanice příští... Každého tam, kam kdo chce, doveze pan strojvůdce.

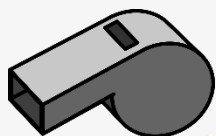




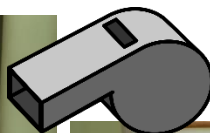
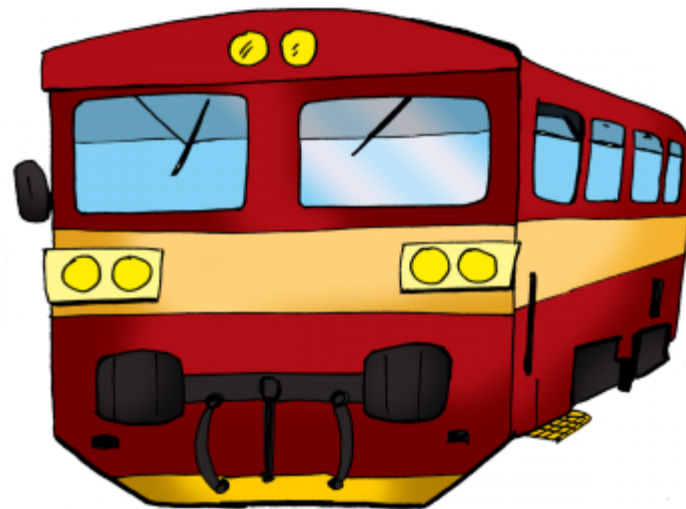
VÝPRAVČÍ



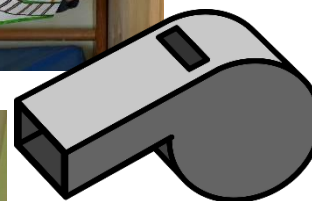
STROJVŮDCE



PRŮVODČÍ



HRAJEME SI NA PRŮVODČÍ



PUTOVÁNÍ VČELIČEK DO fi.PKS



Další naše návštěva byla ve fi.PKS, kde jsme navštívili výrobu dřevěných oken.

Ujali se nás dva úžasní pánové a vše nám pěkně od začátku vysvětlili. Děti viděly a potěžkaly si druhy dřev, z kterých se okna vyrábí. Viděly, jak se vše musí změřit, nařezat. Pak pěkně hoblíkem o hladka ohoblovat. Viděly, jak každou chybičku ve dřevě je nutno vyspravit tzv.lodičkou. Dále jak se jednotlivé části spojují do sebe, jak probíhá nátěr oken, sušení, přidělování kování a následné vkládání skel. Opět byly děti svědky, že když si lidé pomáhají a spolupracují, tak z toho vznikne něco potřebného, hezkého.

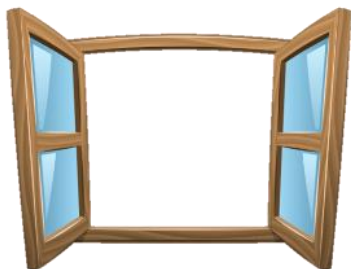
Děkujeme za krásné vyprávění.



Návštěva fi.PKS – výroba dřevěných oken byla zajímavá, poučná a byla i legrace ...děti zaujaly sušáky na okna, robot a vyprávění p.Neubauera a p.



HRAJEME SI
NA VÝROBU
DŘEVĚNÝCH OKEN



PKS | **okna**

OKNA
PROVĚŘENÁ
VYSOČINOU



MYSLIVEC

Myslivost je soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři, jako součást ekosystému, a spolková činnosti směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků, jako součást kulturního dědictví.

Lovectví bylo odpradáвна součástí myslivosti. Je to nástroj k redukci početních stavů zvěře. Aby byl udržován ekosystém honitby je potřeba k lovu vyčlenit jedince, kteří již nejsou v honitbě nezbytní (nemocné, poraněné, přestárlé). Tomuto se říká průběžný odstřel neboli selekce. Dále je nutno vzít v potaz, že k udržení rovnováhy je potřeba určit k odlovu 1/3 mladých jedinců, 1/3 samičí kusy a 1/3 samčích kusy.

MYSLIVEC

Myslivec a jejich pes
dobře znají ten svůj les.
Vědí, kam laně pít chodí,
kam bažant malé vodí,
kde rostou nejvíc houby,
parohatý jelen troubí,
kde jezevci noru mají,
maliny, kde v létě zrají

V zimě, když je zasněženo,
do krmelce vozí seno.
Před pytláky chrání les –
myslivec a jeho pes...



PUTOVÁNÍ VČELIČEK ZA PANEM HAJNÝM

Jednoho dne přinesla sojka krásnou pozvánku, že prý se máme přijít podívat do lesa za panem hajným. Pozvání jsme s radostí přijali a jednoho dne se do lesa vypravili. Cestou jsme pozorovali hopkající zajíce, dvě srnky, spoustu krásně zpívajících ptáčků a těch broučků kolem nás.

Na kraji lesa na nás čekal pan hajný Ondra Šrámek. Děti se dozvěděly proč hajný a ne myslivec. Pěkně jsme se usadili na mechu a krásné vyprávění začalo. Děti se dozvěděly spoustu informací o stromech, o zvířátkách žijících v lese. Vyprávění bylo tak zajímavé, že i zajíčci se přihopkali podívat, co se to u nich v lese děje.

Pan Šrámek si i děti vyzkoušel, co znají a také jestli pěkně poslouchaly.

Za besedu moc děkujeme.

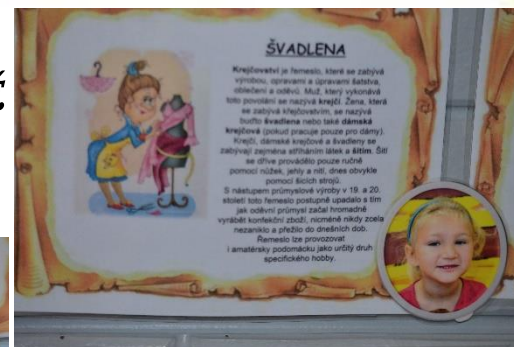




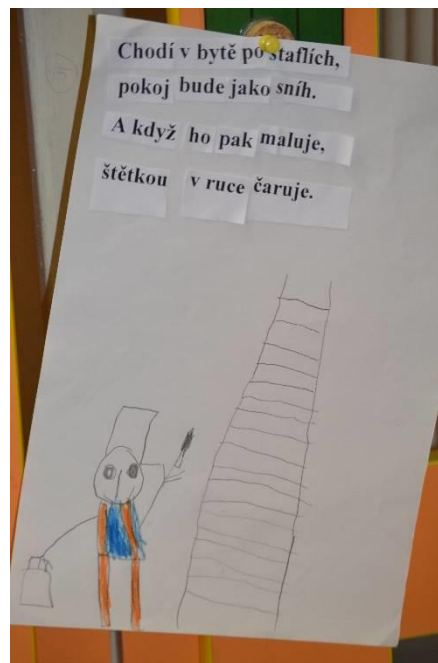
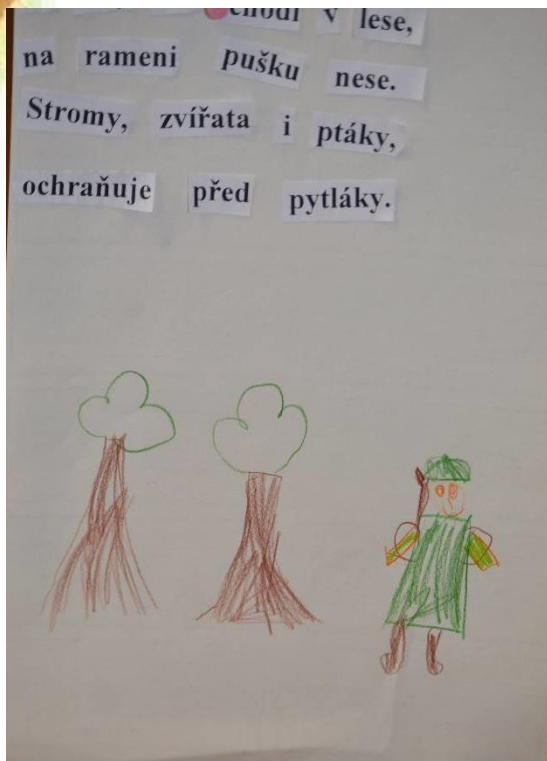


ČÍM BUDU,
AŽ BUDU
VELKÁ /
VELKÝ?

**DĚTI SE POMALIČKU ROZHODUJÍ,
ČÍM BUDOU AŽ BUDOU DOSPĚLÁCI.
BUDE TO PRAVDA NEBO SE TO JEŠTĚ
ZMĚNÍ?
TO UKÁŽE ČAS...**



*SVOJE
POVOLÁNÍ
NEBO ŘEMESLO
SI I
NAKRESLÍME...*



To už se pomaloučku projekt třídy Včeliček chýlí ke konci. Zažili jsme s dětmi spoustu dobrodružství, viděli mnoho řemesel a povolání, naučili se mnoho nového, což se dětem bude v jejich budoucím životě určitě hodit. Děti si vytvořily představu o práci dospěláků. Poznali jsme spoustu hodných lidiček, kteří si našli čas nám povyprávět o svém povolání nebo řemesle a za to jim patří obrovské

DĚKUJEME!





DALŠÍ UKÁZKY ŘEMESEL A POVOLÁNÍ A JEJICH POMŮCKY K PRÁCI

U těchto karet je možno:

- si popovídat o dalších řemeslech a povolání
- poznávat terminologii daného řemesla či povolání
- určovat první a poslední hlásku slova, počet slabik
- seznamovat děti s písmenky
- procvičovat správnou výslovnost hlásek
- procvičovat sluchovou a zrakovou percepci

POLICISTA

POLICEJNÍ
AUTO



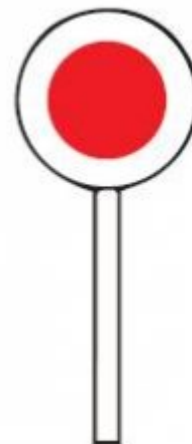
PISTOL



SEMAFOR



TERČÍK



OBUŠEK



MALÍŘ

ŠTĚTEC



STOJAN
NA PLÁTNĚ



PALETA



PATELKY



NABĚRAČKA

KUCHAŘ

HRNEC

PÁNVIČKA

SPORÁK



ELEKTRICKÝ
ŠLEHAČ

PRKÉNKO

NŮŽ

ŠŤEC

KLADÍVKO



FARMÁŽKY

VERPÁNEK

KOZAČKY



PODRÁŽKY



UKLIZEČKA

PYTEL
NA ODPADKY



PLASTOVÁ
LÁHEV



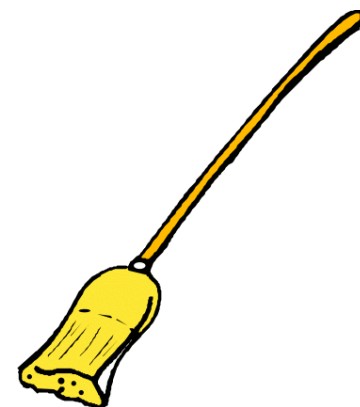
LOPATKA



SMETÁČEK



STĚRKA



KOŠTĚ



POPELNICE

FARMÁŘ

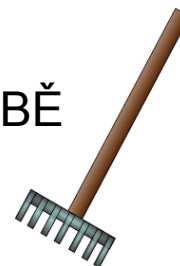
KOMBAJN



MRKEV



HRÁBĚ



POLE



OBILÍ



RÝČEK



HASIČ

ZÁKAZOVÁ
ZNAČKA



HYDRANT



HASÍCÍ
PŘÍSTROJ



HASIČSKÉ
AUTO



HADICE



LÉKAŘKA

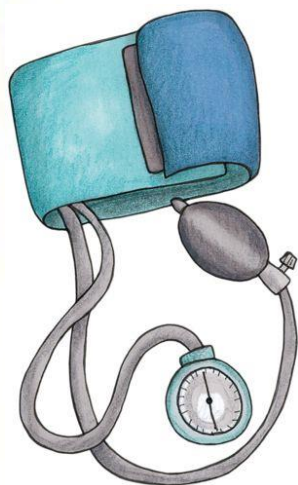
INIJEKCE



SANITKA



MEDICÍNA



MĚŘIČ
TLAKU



FONENDOSKOP



LÉKY



ZDRAVOVNÍ SESTŘIČKA

INJEKCE



TEPLOMĚR



NÁPLAST



FONENDOSKOP



MEDICÍNA



LÉKY

MALÍŘ POKOJŮ



MALÍŘSKÁ
ŠTĚTKA



MALÍŘSKÝ
VÁLEČEK



BARVY



ŠPACHTLE

KADEŘNICE

FÉN



ROZPRAŠOVAČ



KULMA



NŮŽKY



ZRCÁTKO





BÁSNÍČKY *K ŘEMESLŮM A* *POVOLÁNÍ*

U básniček si děti procvičí:

- paměť
- rozeznávat rýmy
- správnou výslovnost
- rozumět poezii

ČÍŠNÍK

Číšník, ten má svoji práci
v hospůdce či v restauraci.
Tam se, pane, naběhá,
zvláště v době oběda!
Přinese – dle našich přání –
jídlo podle objednání...
A též drží, jaký div –
v jedné ruce deset pív!



AUTOR

Autor je ten, kdo nám píše
knížky z pohádkové říše.
Další kreslí, maluje
a už obrázek tu je...
Někdo jiný třeba z hlíny
sochu krásnou vytvoří.
Skladatel, ten skládá písně.
Tak tohle jsou autoři!



SESTRÍČKA

Sestřička má v ordinaci
někdy s dětmi těžkou práci,
když jim píchá injekci.
Mrně vřeští, někdo fňuká...
slyšeli jste toho kluka,
který křičel: „Já nechci!“

Ona ale řekne vlídně:
„Neboj se, jen posed' klidně,
Píchnu míň než včelička...
Příště se tak nebojíte,
Protože už dobře víte,
Je tam hodná sestřička.



BAGRISTA

Řídí stroj, co velkou lžící
Písek nebo oranici
Velkým autům nakládá...
Nebo jámu hloubí příště
Tam, kde bude pískoviště.
Bagrista vše ovládá



UČITELKA

Hodnou paní učitelku
ve školce má každý rád.
S ní učení těžké není,
zvládneme už psaní, čtení,
umíme i počítat.

Proto jí na konci roku
zazpíváme písničku,
že je v naší škole zdejší
učitelkou nejmilejší,
dáváme ji jedničku!



TANEČNICE

Tanečnicí dozajista
stát se mnohá dívka chystá.
Chodí do baletní školy.
stále cvičí, tělo bolí.
Vydrží to? Ou, ou, ou.
Tak se stane baletkou.

Potom v krásném představení
na špičkách se v labuť změní.
Jindy princ Popelku hledá,
pak ji v tanci vzhůru zvedá.
Je to pohádkový svět...
Zítra půjdem na balet!



UČITELKA

Hodnou paní učitelku
ve školce má každý rád.
S ní učení těžké není,
zvládneme už psaní, čtení,
umíme i počítat.

Proto jí na konci roku
zazpíváme písničku,
že je v naší škole zdejší
učitelkou nejmilejší,
dáváme ji jedničku!



TANEČNICE

Tanečnicí dozajista
stát se mnohá dívka chystá.
Chodí do baletní školy.
stále cvičí, tělo bolí.
Vydrží to? Ou, ou, ou.
Tak se stane baletkou.

Potom v krásném představení
na špičkách se v labuť změní.
Jindy princ Popelku hledá,
pak ji v tanci vzhůru zvedá.
Je to pohádkový svět...
Zítra půjdem na balet!



ŠVADLENA

Copak je to za švadlenku?

Ušila si na panenku
Z látky hezký kabátek.
Už to umí s jehlou, nití,
Náramně jí jde to šít!
Kdopak by to do ní řek?

Také prý – až bude velká,
Chtěla by švadlenou být.
Módní salón mít pak známý,
Pro slečny i z filmu dámy,
Pro princezny bude šít!



ŘIDIČ

Řidič sedí za volantem,
velikánským jezdí autem,
v tiráku je silnic král.
Veze těžký náklad zboží,
až dojede, tak ho složí,
jiný vezme, jede dál...

Z cizích zemí veze fíky,
pomeranče, mandarinky,
banány i ananas.
Řidič málo doma bývá,
to pak spí, jí, odpočívá.
A druhý den jede zas.



STROJVŮDCE

Někdy autem, ale také
cestujeme někam vlakem.

A vagóny- jak to bývá
táhne vpřed lokomotiva.
Strojvůdce v ní za sklem sedí,
do daleka pořád hledí,
musí přece pozor dát,
semafor když velí: "Stát!"
Pak zas přidá, až to sviští
zase do stanice příští...
Každého tam, kam kdo chce,
doveze pan strojvůdce.



MYSLIVEC

Myslivec a jejich pes
dobře znají ten svůj les.
Vědí, kam laně pít chodí,
kam bažant malé vodí,
kde rostou nejvíc houby,
parohatý jelen troubí,
kde jezevci noru mají,
maliny, kde v létě zrají

V zimě, když je zasněženo,
do krmelce vozí seno.
Před pytláky chrání les –
myslivec a jeho pes...



VETERINÁŘ

Je pan doktor a ten léčí.
Koho? Přece zvířátka.
Někdy malá, někdy větší,
koně, pejsky, koťátka.
Dá jim léky, operuje,
třeba nožky obvazuje,
aby už nebyla smutná.
Pak jsou zdravá.
Zas jim chutná!



ZAHRADNÍK

O zahradu kdo se stará,
Musí zjara pilný být –
Kypřit půdu, potom zasít,
Záhon zalít, pohnojit.

Pak už roste zelenina,
Kytky kvetou, stromy též...
Třešně už se červenají,
Pro jahody jen si běž!

Na podzim pak zase tu je
Jablek, švestek plný sad.
O zahradu když pečuje
Zahradník, co má ji rád...



POLICISTA

Všichni víme dozajista,
kdo je to pan policista.
Pomáhá a taky chrání,
zlodějům v loupeži brání,
hlavně v noci, když už spíš.

Rychlost velkou pokutuje,
u havárky první tu je.
Zjistí, kdo udělal škodu...
Před školou je u přechodu,
policista – však to víš!



POPELÁŘ

Když jsou plné popelnice
všelijakých odpadků,
přijíždějí popeláři,
odvezou je na skládku.

Mají auto, které spolkne
smetlí z celé ulice.
Aby zase čistá byla
naše města, vesnice...



HASIČ

Když se někdy ozve: „Hoří“,
když sirény houkají,
hasiči hned se svým autem
za požárem spěchají.

Oheň hasí proudem vody,
co jim stříká z hadice,
ať je co nejméně škody...
Odvážní jsou velice!

Zachraňují lidi, věci,
také když jsou povodně.
Hasiči jsou kabrňáci,
hrdinové, rozhodně!



CUKRÁŘ

Kdo má chutě na sladkosti,
do cukrárny chodí rád.
Pan cukrář ho tady hostí,
vybere si každý snad.

Dáš si pohár zmrzlinový,
Věneček a k tomu džus?
Nebo pudink se šlehačkou?
Dortík s jahodami zkus...

Cukrář – to je povolání!
Asi ze všech nejsladší.
Může mlsat. Jenže on má
Párek s křenem nejradši!



LETUŠKA

Letadlem se dneska létá
Třeba až na konec světa.
Letuška u dveří vítá,
Zda jsme všichni, potom sčítá.

Jak aeroplán ve vzduchu je,
Jídlem, pitím obsluhuje.
Když bezpečně přistáváme
S letuškou se dávno známe....



MODELKA

Karolínka s Adélkou
chtěly by být modelkou.
Ta předvádí krásné šaty,
klobouk, plavky, i šperk zlatý.
V časopisech, v kalendáři
setkáváš se s její tváří...

Jenže, holky, bez legrace
není to tak lehká práce.
Mlsat sladké? Ani zdání!
Města střídat bez ustání.
V dálce kamarádky mít...
Chceš modelkou přesto být?



HEREC

Hned jak zhasnou světla v sále,
pohádka se začíná...

Uvidíš tu prince, krále,
Honzu, čerta a tak dále,
princeznu, co vdát se má.

Tyhle všechny herci hrají,
je to přece divadlo!

Svoje role dobře znají,
cědí, co si říkat mají –
však to dobře dopadlo.

Na konci se herci klaní,
Potlesk sálem bude znít...
Je to hezké povolání.
Chtěl bys taky hercem být?



CHIRURG

Je pan doktor v nemocnici,
ten se chirurg nazývá.

Když si zlomíš třeba ruku,
když tě bolí loket, kluku,
on se na to podívá.

Jestli spad jsi z prolézačky,
koleno ti ošetří.

Je-li třeba, operuje,
nohu, ruku zasádruje...

A jsi zdravý – raz, dva, tři!



KADEŘNICE

To je pěkné povolání!
Dámy, slečny, kluci, páni
jednou za čas přijdou asi
ostříhat si, zkrášlit vlasy.

Mamka, ta dá slečně práci,
zkrátit, přeliv, ondulaci.
Taťka, ten je za chvilinku
učesaný na pěšinku.

A pak ještě zavolá:
„Kluka vemte dohola!“



KUCHAŘKA

Vaření je také věda!
V břiše kručí bez oběda,
kuchařky se proto snaží,
vaří, dusí, pečou, smaží...

Která z nich nejlepší že je?
Zeptejte se tatínka.
Nad řízkem se pousměje,
řekne přece maminka!



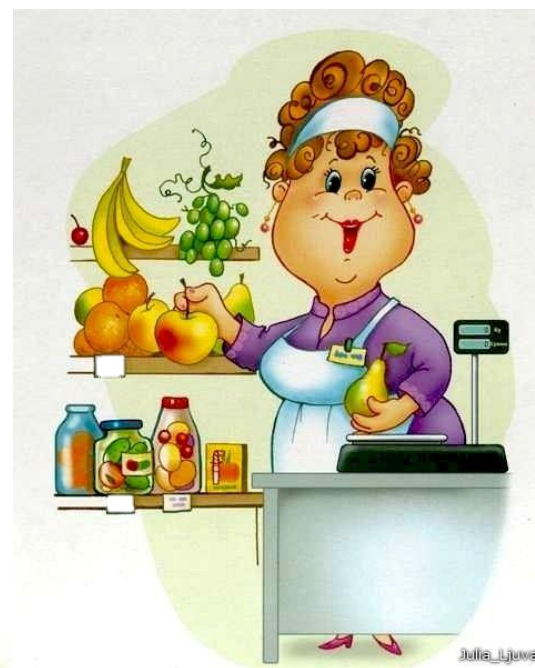
PILOT

Pilot řídí letadlo,
Aby na zem nespadlo,
Startujeme, už se letí,
Letadlo je plné dětí.



PRODAVAČKA

Rodičové kupte hračky,
od veselé prodavačky,
já mám hraček plný krám,
nakupujte, dokud mám.



ZMRZLINÁŘ

Pro vás všechny dámy, páni,
zmrzlina je pro vás k mání,
mám ji s sebou víc než dost,
malým, velkým pro radost.



LISTONOŠ

Šel listonoš do ulice,
nesl v tašce pohlednice,
všude, kde ho čekali,
klobouk před ním smekali.

Tomu dones velké psaní,
tomu pozdrav jedné paní,
tomu z Prahy noviny,
tomu balík z ciziny.
Vašík se ptal: "Nemám nic?
Já bych chtěl pět pohlednic."



ZEDNÍK

Stavím z cihel domeček,
bydlí v něm náš dědeček,
postavím i školku vaší,
šikovný jsem, vidíte braši.



HOKEJISTA

Hokej, děti, to je dřina,
když dám branku, je to prima,
stadion pak blahem jásá,
milé, děti, to je krása.



POKRÝVAČ

Pokládá čepice
z červené břidlice,
bez nich domeček,
měl by mokrý límeček



LÉKAŘ

Když vás někdy v krku pálí,
vosa štípne, svíčka spálí,
odřete se pádem z výše –
kdo vám léky předepíše?



AUTOMECHANIK

Že vám auto nechce jet,
ani zpátky, ani vpřed?
tenhle chlapík vám ho spraví –
objedete celý svět!



KOVÁŘ

Vy, kováři, nic nedbáte,
jen když máte muziku,
popadnete kus železa,
naděláte hřebíků.



KOLÁŘ

Nejsem krejčí, nejsem stolař,
já jsem, pane, slavný kolář,
než stočíte džbán,
já vám kolo udělám.



PERNÍKÁŘ

Přijel z města perníkář,
přijel, holky, k nám,
přijel na pouť
a přivez chlapcům marcipán.



INSTALATÉR

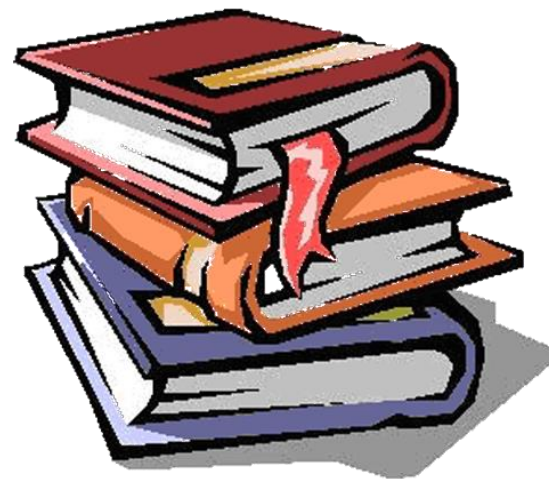
Když dostane vodovodní kohoutek
rýmu,
pan instalatér vytáhne šroubovák a
klíč,
tři, čtyři šroubky zakrouť
a kapka u nosu je pryč.



VAZAČ KNIH

Stránku ke stránce,
svazuje pán,
v každé čítance
je spousta stran.

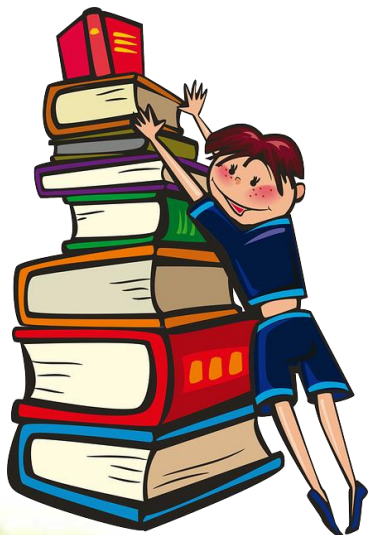
Váže tkaničku
k listu list,
abys básničku mohl číst.



KNIHOVNICE

Vidíš paní knihovnici?
Hledá knížky na polici,
aby byly tam, kde mají,
čtenáři je šmodrchají.

Kdyby na to nehleděla,
nastala by strašná mela,
Vinnetou by v okamžiku,
jezdil na Maxipsu Fíku.



MALÍŘ POKOJŮ

Stojí malíř na žebříku,
po pokoji krásně tančí,
namíchal si ve kbelíku
mandarinky s pomeranči.

Žlutou barvou natře stěny,
za malinkou chvíli je to,
venku zima zuby cení
a my doma máme léto.



KUCHAŘ

Vaří knedle, omáčku,
dává do ní šlehačku.
Poledne je akorát...
Děti, pojdte obědvat!



MALÍŘ POKOJŮ

Chodí v bytě po štaflích,
pokoj bude jako sníh.
A když ho pak maluje,
štetkou v ruce čaruje.



MYSLIVEC

Po celý rok chodí v lese,
na rameni pušku nese.
Stromy, zvířata i ptáky,
ochraňuje před pytláky.



PILOT

Nad oblaky s lidmi létá,
z Prahy do všech koutů světa.
A z Ruska či z Ameriky
k nám do České republiky.



POŠTOVNÍ DORUČOVATEL

Přišla z pošty paní,
donesla nám psaní.
Radost má táta i máma.
babička je zase s náma.





KONEC

Zdroje: google.cz, wikipedie.cz, RVP.cz
zpěvník prof.PhDr. Evy Jenčkové CSc.
fotogalerie Školičky Kamarád